

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سالنامه‌ی داخله هیت یاوران ظهور غدیر روز اکمال دین و امامت

آیا در خطبه غدیر غیر از جمله معروف (من کنت مولاه فهنا علی مولاه) جمله با جملات دیگری هم هست که نشان دهنده‌ی نصب امیرالمؤمنین علیه السلام به جانشینی پیامبر از طرف خدا باشد؟
صفحه ۹

آیا تا به حال سخنرانی ۲ ساعته پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله (خطبه غدیر) را در روز غدیر خوانده اید؟

روز عید سعید غدیر خم - ۱۸ ذی الحجه - سال ۱۰ هجری قمری - آخرین حج پیامبر - ۸ صفحه - **غیر قابل فروش**

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: برای هر پیامبری جانشین و وارثی بوده و البته جانشین و وارث من علی است

الریاض النضرة جلد ۲ ص ۱۷۸ نقل از فضائل الخمسة

عالم سنی مذهب ضیاء الدین مقبلی می گوید:

اگر حدیث غدیر مسلم نباشد، هیچ امر مسلمی در اسلام وجود ندارد.

الغدیر ج ۱ فصل الکلمات حول سند الحدیث

مفتی و امام جماعت سابق
وهايون

دکتر عمام العمام:

خواندن حدیث نقلین یکی از مشهورترین احادیث شیعه وستی در مساجد و محافل عربستان ممنوع است. وی هم چنین افزود سالانه صدها مقاله بر ضد حضرت علی(علیه السلام) وشيعة درکشورهای عربی نوشته و چاپ می شود و بحث درباره فضایل حضرت علی حتی به عنوان یکی از اصحاب پیغمبر کاری محال است.

قسمتی از مصاحبه دکتر در برنامۀ ماه عمل شبکہ ۳- ۸۶/۱/۱۰

یک بام و دو هوا ----- همین صفحه
از غدیر ، ما چه می گوئیم ----- صفحه ۲
از ولی شما چه می گوئید ؟ ----- صفحه ۳
چند فراز از خطبه غدیر ----- صفحه ۴
در حاشیه غدیر ----- صفحه ۶
قطره ای از فضائل امیرالمؤمنین از زبان ----- صفحه ۷
در بیان خصوصیات شیعه ----- صفحه ۸
چه موقع توبه قبول نیست - صفحه ۹
خداوند چگونه یعنی با امام (علیه السلام) (را از ما می خواهد ----- صفحه ۱۱
سخنی با یاوران ----- صفحه ۱۲

سخنان و اقوال تکان دهنده و عبرت آموز دانشمندان بزرگ و مفسران و علمای تراز اول اهل سنت درمورد امیر المومنین علیه السلام و غدیر

یک بام و دو هوا

۱_ آیا اهل سنت که واژه ی ولی را غیر از سرپرست و جانشین معنی می کنند، اگر بدانند که ابوبکر با همین واژه خود را ولی امر مسلمین معرفی کرده، همین نظر را دارند؟!

ابوبکر پس از رسیدن به خلافت در خطبه هایی با استفاده از کلمه "ولی" خود را ولی امر مسلمین خوانده است:

قال ابوبکر: ... یا ایها الناس فقد ولیتکم...فاختارونی علیهم وایا...فانی ولیت هذا الامر
این مطلب در کتب زیر از اهل سنت آمده است :

- انساب الاشراف تألیف بلاذری (جلد ۱ ص ۲۵۴)
- عیون الاخبار تألیف ابن قتیبہ دنبوری (جلد ۱ ص ۳۴)
- طبری و ابن کثیر در کتب تاریخشان (ص ۲۳۷_ ۲۳۸)
- البدایة و النهایة (جلد ۶ ص ۳۰۱)
- تاریخ یعقوبی (جلد ۲ ص ۱۲۵)

دنباله مطلب در صفحه ۸

حفظ بایزده به مدت یکسال بکوشید، هر یک یک سوال مطرح می شود

من كنت مولاه فهذا علي مولاه

از غدیر ، ما چه می گوئیم :

ما که خود را بنده و عبد خدا می دانیم سخنی جز فرموده خدا نمی گوئیم . خداوند در قرآن کریم به حضرت رسول (ص) می فرماید: یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک ... (ای پیامبر ، آن چه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده ، کاملاً { به مردم } برسان و اگر ابلاغ نکنی رسالت او را انجام نداده ای ، خداوند تو را از خطرات { احتمالی مردم } نگاه می دارد و خداوند جمعیت کافران لجوج را هدایت نمی کند) مائده آیه ۶۷

این آیه در قرآن لحن خاصی به خود گرفته که آن را از آیات قبل وبعد مشخص می سازد در این آیه روی سخن فقط به پیامبر است و تنها وظیفه او را بیان می کند ، با خطاب «یا ایها الرسول» ای پیامبر شروع شده و با صراحت و تاکید دستور می دهد که آن چه را از طرف پروردگارت نازل شده است به مردم برسان «بلغ ما انزل الیک من ربک» و سپس برای تاکید بیشتر به او اخطار می کند که اگر از این کار خودداری کنی رسالت خدا را تبلیغ نکرده ای . سپس به پیامبر که گویا از واقعه خاصی اضطراب و نگرانی داشت دلداری و تامین می دهد و می گوید از مردم در ادای این رسالت وحشتی نداشته باش زیرا خداوند تو را از خطرات آنها نگاه می دارد در پایان آیه به عنوان تهدید و مجازات به آن هائی که این رسالت مخصوص را انکار کنند و در برابر آن از روی لجاجت کفر ورزند می گوید خداوند کافران لجوج را هدایت نمی کند.

مگر چه دستور مهمی بود که این گونه مورد خطاب قرار گرفت و عدم اجرای آن هموزن عدم اجرای رسالت با آن همه کوشش و رنج خاتم رسولان اعلام شد؟ دستور آن چنان قاطع است که دیگر مجال درنگ نیست و باید همان جا اعلام شود.

راستی چرا باید به این فوریت اعلام شود ؟ وگرنه رسالت و زحمات ۲۳ ساله رسول باطل می شود؟ عده ای به اشتباه و یا به غرض گفته اند هدف از این دستور الهی به حضرت رسول(ص) تنها تاکید بردوستی با حضرت علی(ع) است!!!

آیا واقعا چنین است؟ یعنی تنها اعلام این که هر که من را دوست دارد این علی را هم دوست داشته باشد منظور است ، آیا نقص دین تا آن زمان فقط امر دوستی حضرت علی(ع) بود و با اعلام آن دین اسلام کامل می شود؟ و آیا در جمع اندیشمندان طرح چنین نظریه ای صحیح است؟ آیا کدام خردمندی می پذیرد که پیامبر اسلام این همه مشقت را در ۳ روز گرم و بر روی ریگهای داغ بیابان برای مردم ایجاد کند تا به آنان اعلام کند که علی را دوست بدارید و آیا در کجای عالم مرسوم بوده که با دوست بیعت کنند؟ و آیا بیعت در غیر امر خلافت و امامت را سراغ دارید ؟

خلاصه کلام ، شما که امامت و ولایت مولا علی (ع) را نمی پذیرید آیا در خلوت خود با خدا و قرآن هیچ فکر کرده اید نکند شامل قسمت آخر آیه فوق شوید که می فرماید خداوند کافران لجوج را هدایت نمی کند و خوب است بدانید که در لسان عرب به پوشاننده روی حقیقت کافر می گویند . حال برای روشن شدن مطلب خوب است که ببینید دانشمندان و علمای تراز اول اهل سنت در مورد حقیقت انکار ناپذیر مولا علی(ع) چه می گویند.

از ولی شما چه می گوئید؟

((انما ولیکم الله و رسوله و الذین آمنوا الذین یقیمون الصلوه و یؤتون الزکوه و هم راکعون))

در درالمنثور و کشف البیان ثعلبی جریان نزول آیه ۵۵ سوره مائده چنین بیان شده است که شخصی وارد مسجد شد و از مردم تقاضای کمک داشت ولی هیچ کس کمکش نکرد، دست به دعا بلند کرد و گفت الهی، می بینی که از مسجد پیغمبر تو محروم می روم، پس امیر المومنین علی (علیه السلام) که در حال رکوع نماز بود با انگشت به او اشاره کرد، سائل بسویش آمد و انگشتش را از انگشت حضرت بیرون آورد و خوشحال رفت و رسول خدا (صلی الله علیه و آله) دست به دعا بلند کرد و فرمود: خدایا برادرم موسی از تو درخواست کرد و گفت: خدایا سینه ام را وسیع گردان و برای من امرم را آسان کن تا آنجا که فرمود: شریک ساز برادرم هارون را در کار من. آن گاه حضرت فرمودند: «اللهم و انا محمد صغیر و نبیک فاشرح لی صدری و بسرلی امری و اجعل لی وزیراً من اهلی علی اشدد به ازری» یعنی پروردگارا من برگزیده و پیامبر تو هستم پس وسیع گردان سینه ام را و امرم را برایم آسان گردان و قرار بده برای من وزیری از اهل بیتم که آن علی (علیه السلام) باشد و به وجود او پشت مرا قوی گردان.

حال عزیزان، ای کسانی که این مفسران قرآن و روایان احادیث را پذیرفته و به عنوان راهنما و پیشوای مذهب خود قبول کرده اید صادقانه به وجدان خود پاسخ دهید آیا در یک طرف می توان هم بهترین غذا مثل عسل وهم سم زهرآگین را جا داد؟ و بعد از آن طرف تناول نمود؟

شما را بخدا قسم به وجدان خود دروغ نگوئید آیا می شود در ظرف دل هم علی (علیه السلام) وهم دشمنانش که در حق او و حضرت زهرا ظلم کردند چون معاویه و... رابه عنوان صحابه و افراد عادل قرارداد؟ و نیز از گفته ها و اعمال همه آن ها که ضد یکدیگر است الگو برداری کرد؟ چطور؟

پس با دقت هر چه بیشتر این مطالب را مطالعه فرمائید و از خدا بخواهید اهدانا الصراط المستقیم.

((الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک))

دو آیه فوق بنا بر ۱۵ تفسیر معتبر از علمای اهل سنت، در روز غدیر، قبل و پس از نصب علی بن ابی طالب (علیه السلام) به خلافت و امامت نازل شده است. جالب اینجاست که مورخان می نویسند روزی فردی یهودی (یا مسیحی) در حضور خلیفه دوم گفت اگر این آیه « امروز دینتان را کامل کردم» در دین ما نازل شده بود، روز نزول آنرا جشن می گرفتیم. طبری بزرگترین مفسر تاریخ اهل سنت که بعضی از کتاب های او شهرت جهانی نیز دارند، در کتاب الولاية فی طرق حدیث الغدیر، حدیث غدیر را از ۷۵ تن از اصحاب پیغمبر روایت می کند، که چندین مرتبه بالاتر از حد تواتر، صدور و ثبوت قطعی است و حدیث را آن چنان با دقت و تفصیل بیان می کند که گویی خود در آن روز بوده و به طور مستقیم ماجرا را نظاره می کرده است.

مؤلف تفسیر کبیر مفاتیح الغیب یعنی فخرالدین محمد بن عمر رازی در تفسیر خود در تفسیر سوره فاتحه می نویسد: هر کس علی را در دین امام خویش قرار دهد به محکم ترین ریسمان جنگ زده است هم در دین خود، وهم برای سعادت ابدی خویش

آیا این سخن فخر الدین محمد بن عمر رازی معنی همان آیه « و اعتصموا بحبل الله جمیعاً ولا تفرقوا» نیست؟

((چند فراز از خطبه غدیر))

۱- حضرت پس از حمد و ثنای الهی و قرائت آیه ۶۷ مانده فرمودند: ای مردم در ابلاغ آن چه برمن نازل شد کوتاهی نکردم و برای شما بیانی می کنم شان نزول این آیه را، به درستی که جبرئیل سه بار برمن نازل شد و سلام پروردگار را رساند و پروردگار نامش سلام است و مرا مامور نموده که در این محل قیام کنم و به سفید و سیاه اعلام کنم، آگاه باشید که علی بن ابی طالب (علیه السلام) برادر، وصی و جانشین من و امام بعد از من است که مقام او نسبت به من مقام هارون نسبت به موسی (علیه السلام) است جز آن که پیغمبری بعد از من نخواهد بود و ولی شما بعد از خدا و رسولش است و این آیه از کتاب خداست که به من نازل کرده: انما ولیکم الله و رسوله والذین امنوا الذین یقیمون الصلاه و یؤتون الزکاه وهم را کعون و علی بن ابی طالب (علیه السلام) اقامه نماز نمود و در حال رکوع زکات داد و در همه حال رضای پروردگار را می جوید.

۲- من از جبرئیل سوال کردم، آیا ممکن است خداوند مرا معاف فرماید از تبلیغ این امر؟ زیرا می دانم قلیلی از این مردم پرهیزکارند و اکثریت آنها از منافقان و گناهکاران و فساد انگیزان تشکیل می دهند ولیکن با همه این ها خداوند متعال مرا عفو نمود از ابلاغ این آیه لذا می گویم، آگاه باشید ای مردم به درستی که خداوند منصوب کرده علی (علیه السلام) را ولی و امام بر مهاجران و انصارتا همه تبعیت او را کنند به نیکی و بر بیابانی و شهری و بر عجم و عرب و بر بنده و آزاد، کوچک و بزرگ و سفید و سیاه هر که خدا را می پرستد، همه فرمان علی (علیه السلام) را اطاعت کند و امر او را انجام دهد. ملعون است کسی که مخالفت او کند و کسی که پیروی کند مشمول رحمت او است، مومن است کسی که او را تصدیق کند. به درستی هر که سخن او را گوش دهد و اطاعت کند، خدا او را می آمرزد و ای مردم این آخرین جایگاه است که قیام نموده ام بشنوید و اطاعت کنید و تسلیم فرمان خدا شوید، خداوند آفریننده، ولی نعمت و معبود شماست. پس از خدا، رسول او محمد صلی الله علیه و آله سرپرست شماست که اکنون خواننده خطبه بر شماست، پس بعد از من علی (علیه السلام) سرپرست و پیشوای شما به امر پروردگارتان می باشد، پس از او امامت در ذریه من از نسل او هستند تا روز قیامت، خداوند تعلیم داده به من آن چه حلال و حرام است و من آن چه از کتاب خدا از حلال و حرام و غیر به علی آموختم. ای مردم هیچ علمی نیست مگر آن که خداوند به من آموخت و من همه دانش ها و علوم را فقط به علی پیشوای پرهیزکاران آموختم و هیچ علمی نیست مگر اینکه علی (علیه السلام) می داند و امام آشکار و مبین است.

۳- هر کس در چیزی از این گفتار شک کند در همه آن چه برمن نازل شده شک کرده و هر کس در یکی از امامان شک کند در همه آنان شک کرده است و شک کننده درباره ما در آتش است.

۴- ای مردم! علی را فضیلت دهید که او افضل مردم بعد از من از مرد وزن است مادامی که خدا روزی را نازل می کند و خلق باقی است ملعون است ملعون است مورد غضب است مورد غضب است کسی که این گفتار را رد کند و با آن موافق نباشد. بدانید که جبرئیل از جانب خداوند این خبر را برای من آورده است و می گوید: هر کس با علی (علیه السلام) دشمنی کند و ولایت او را نپذیرد لعنت و غضب من بر او باد. (با این اتمام حجت) هر کس ببیند برای فردا چه پیش فرستاده است.

۵- ای مردم! بدانید که من ابلاغ کردم، بدانید که من شنوایم، بدانید که من روشن نمودم بدانید که امیرالمومنینی جز برادر من علی بن ابی طالب نیست. بدانید که امیرالمومنین بودن بعد از من برای احدی جز او حلال نیست. خداوند! دوست بدار هر کس علی را دوست بدارد و دشمن بدار هر کس علی را دشمن بدارد و یاری کن هر کس علی را یاری کند و خوار کن هر کس علی را خوار کند و لعنت نما هر کس علی را انکار نماید و غضب نما بر هر کس که حق علی را انکار نماید.

۶- ای مردم! این علی(علیه السلام) است که نزدیک ترین شما به من و عزیزترین شما نزد من است. هیچ آیه رضایتی نازل نشده مگر درباره او و هیچ آیه مدحی در قرآن نیست مگر درباره او و خداوند در سوره «هل اتی» جز او را مدح نکرده است و بدانید که با علی(علیه السلام) دشمنی نمی کند مگر شقی و با علی(علیه السلام) دوستی نمی کند مگر سعادت مند.

۷- ای مردم! بعد از من امامانی خواهند آمد که به آتش دعوت می کنند و روز قیامت کمک نمی شوند، خداوند و من از آنان بیزار هستیم، ای مردم آنان ویران نشان و تابعینشان و پیروانشان در پایین ترین درجه آتش اند و چه بد است جای متکبران بدانند که آنها اصحاب صحیفه هستند.

۸- ای مردم! به زودی امامت را بعد از من به عنوان پادشاهی و با ظلم و زور می گیرند. خداوند غاصبین و تعدی کنندگان را لعنت کند.

۹- ای مردم! هیچ سزمین آبادی نیست مگر آن که در اثر تکذیب آیات الهی توسط اهل آن، خداوند قبل از روز قیامت آنان را هلاک خواهد کرد و آن را تحت حکومت امام مهدی(علیه السلام) در خواهد آورد، و خداوند وعده خود را عملی خواهد کرد.

۱۰- هر که من پیشوای او هستم، علی پیشوای اوست و او علی بن ابیطالب(علیه السلام) برادر و وصی من است و پیشوایی او بر شما از جانب پروردگار نازل شده است.

و در این موقع دعا نمودند که: اللهم وال من والاه وعاد من عاداه پس عمر بن خطاب گفت: هنیئاً لک یابن ابیطالب و در روایت دیگر است یخ یخ یابن ابیطالب اصیحت مولایی و مولا کل مسلم (کل مومن ومومنه) در این هنگام بود که آیه سوم سوره مائده نازل شد ایوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا (امروز دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تمام نمودم و اسلام را به عنوان دین شما پذیرفتم). مائده آیه ۳

دقت کنید:

بعد از مطالعه این خطبه در فکر شدم که برخی از واژه ها چند معنی و مفهوم دارند و بعضی دیگر بسیار شفاف و یک معنی مستقل دارند مثلاً دقت کنید به این کلمه «کرم» و یا این واژه «شیر» و یا این کلمه «آب» در نگاه اول می توانید بگویید نویسنده منظور از نوشتن «کرم» چیست؟ آیا کرم است یا کرم یا کرم و یا کرم و هم چنین «شیر» راهر کس بنا به خواسته خود معنی می کند اما راستی در نگاه اول می توان آب را به خواسته و سلیقه خود معنی کرد؟ مسلماً نه!!!

عزیزان چگونه فرمایشات حضرت رسول اکرم(صلی الله علیه وآله) در خطبه غدیر که شفاف و واضح و آشکار و پاک و زلال تر از آب است را متوجه نمی شویم؟ و چگونه در این زمانه که دشمنان قسم خورده دین متحد شده و از هر سو در هر نقطه از جهان علیه اسلام می تازند باز عده ای از سخنان حضرت رسول روی گردانیده اند.

به خود آید و بدانید که حضرت رسول واژه(علی) و(مولی) را بسیار شفاف نقل فرمودند.

((درعاشیه غدیر))

۱- پس از واقعه غدیر و در واپسین روزهای حیات رسول خدا(صلی الله علیه وآله) حضرت پس از نماز درحالیکه سرشان رابسته بودند بر پله اول منبر نشستند و فرمودند:

ای مردم خبر رحلت من از سوی پروردگار رسیده است . من در بین شما دو چیز برجای می گذارم که اگر به آن ها تمسک جویند گمراه نمی شوید . کتاب خدا وعترتم که اهل بیت من هستند. این ها دو جانشین من در بین شما هستند این دو از یکدیگر جدا نخواهند شد مگر این که بر سر حوض کوثر بر من وارد شوند در آن جا من از آن چه بین شما باقی گذاردم سوال خواهم کرد . در آن روز اشخاصی را از حوض دور خواهم کرد همان طوری که شترهای غریبه را از سایر شترها دور می کنند.

دو نفر از آن ها به من خواهند گفت : ما فلان و فلانیم.

من به آن دو جواب می دهم : از نظر اسم شما را می شناسم ، اما بعد از من مرتد شدید! پس دور باشید ، دور!!! (راستی ، دقت کنیم آن روز نکند ما نیز جزو گروه آن دو نفر باشیم؟)

۲- آیا می دانستید اولین شعر رادمورد غدیر حسان بن ثابت در همان مکان غدیر خم با اجازه پیامبر سرود، پس جبرئیل به صورت انسانی ظاهر شد و خطاب به مردم گفت : پیامبر برای بن ابی طالب عهد و پیمان گرفت که جز کافر به خدا و رسولش آن را برهم نمی زند.

۳- آیا می دانستید واقعه غدیر خم سه روز به طول انجامید و از آن روزها با نام ایام الولایه یاد می شود.

چون رسول اکرم صلی الله علیه وآله فرمود هر که من مولای او هستم علی مولای اوست حارث بن نعمان به رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم عرض کرده از سوی خدا ما را فرمان دادی که شهادتین بگوییم ما را پذیرفتیم و ما را امر به نماز و زکات کردی قبول کردیم ، به این ها راضی نشدی و اکنون پسر عموی خود را بر همه ما برتری دادی . این هم از سوی خداست یا از سوی خود تو می باشد؟

حضرت فرمودند: قسم به خدا که جز او معیوی نیست ، این کار از سوی خدا بود ، حارث برگشت درحالی که می گفت : بارخدا یا اگر این کار حقاً از سوی توست پس از آسمان بر ما سنگ بباران، و اگر محمد از خودش می گوید بر او سنگی فرود آور ، در همان دم سنگی از آسمان به او رسید و او را کشت.

این مطلب در کتاب الغدیر جلد ۱ صفحه ۲۴۲ به نقل از ابوبکر یحیی قرطی متوفی سال ۵۶۷ نقل شده است.

نکته مهم:

با این همه دلیل وبرهان واضح وآشکار ، نکند به همان انگیزه حارث بن نعمان (یعنی لجاجت و کج فهمی) خودم برای خودم چاه بکنم؟! آن هم چاهی در ته جهنم ، به خود ایم و با خدا و وجدان خودم صادقانه سخن بگویم و حداقل به خودم خیانت نکنم.

تمام لذت عمرم همین است

که مولایم امیرالمومنین است

قطره ای از فضائل امیر المومنین از زبان پیامبر صلی الله علیه وآله

راستی تا بحال شنیده اید کسی در طول تاریخ لب به انکار خورشید گشوده باشد مگر می شود خورشید را در وسط آسمان انکار کرد؟ آن گاه که خورشید در وسط آسمان نور افشانی می کند ظلمت خودبه خود نابود می شود و بساط خویش را جمع می کند و یاران ظلمت و تاریکی در مقابل اظهار من الشمس اجباراً با وجود کتمان بسیاری از حقایق لب به اعتراف می کشایند هر چند چشمان آنها از نور خورشید ناراحت می باشد اما چه کنند که چاره ای ندارند. چون هیچ دلیلی و برهان عقلی و منطقی برانکار خورشید ندارند نمی توانند داشته باشند .

رسول اکرم صلی الله علیه وآله در شخصیت بی انتهای علی علیه السلام و کمالات بی نظیر و فضایل بی پایشان احادیثی فرموده اند که به بخشی از آنها اشاره می کنیم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله فرمود:

۱- اگر تمام باغ ها قلم گردد ، همه دریاها مرکب ، همه جن ها حسابگر و انسان ها نویسنده شوند تا همه فضایل و مناقب علی را بشمارند نمی توانند. (۱)

۲- سوگند به آن خدایی که جان من در دست قدرت اوست ، اگر نبود این که گروهی از امت من تو را مثل مسیحیان که عیسی را به خدایی اشتباه گرفتند ، غلو کنند در مورد فضایل و مناقب تو ، مطالبی می گفتم و تمام مسلمانان خاک زیر پای تو را توتیای چشم خود می کردند. (۲)

۳- هر کس دوست دارد مثل من زندگی کند و مثل من بمیرد ، به ولایت علی بن ابیطالب تمسک کند. (۳)

۴- پروردگار عالم به من وحی کرد و مرا مامور ساخت که علی علیه السلام را لقب امیر المومنین بخوانم و فرمود : تا به حال ، کسی را به این لقب نخوانده ام و آن را به کسی نخواهم داد. (۴)

۵- پیامبر اکرم صلوات الله علیه وآله قبل از وفات خویش از آینده خبر داد و فرمود : پیروان حضرت موسی به هفتاد و یک گروه تقسیم شدند ؛ همه آنان اهل آتش هستند جز گروهی که از وصی اش " یوشع " پیروی نمودند و پیروان حضرت مسیح نیز به هفتاد و دو گروه تقسیم گردیدند و همگی گرفتار عذاب اخروی می گردند ، جز آنان که از جانشین او " شمعون " تبعیت کردند ، امت من نیز به هفتاد و سه شعبه تقسیم می شوند همگی در قهر خدا گرفتار خواهند شد مگر آن گروه راستین که از وصی و جانشینم علی بن ابیطالب علیه السلام پیروی نمایند. (۵)

۶- هر کس می خواهد حضرت نوح (علیه السلام) را در عزم و اراده اش بنگرد و علم سرشار حضرت آدم (علیه السلام) را درک کند و به جدم حضرت ابراهیم (علیه السلام) در حمله و بردباری اش نگاه کند و حضرت موسی (علیه السلام) را در ذکاوت و هوشیاری و حضرت عیسی (علیه السلام) را در زهد و بی توجهی به دنیا ببیند ، وجود مبارک علی علیه السلام را ببیند. (۶)

۷- من شهر علم هستم و علی در آن است ، هر کس می خواهد وارد آن شود باید از درش بگذرد. (۷)

۸- علی از حیث قضاوت و داوری نیز در میان امت من بی نظیر است. (۸)

۹- سرلوحه دفتر هر فرد باایمان محبت و دوستی علی ابن ابیطالب است. (۹)

۱۰- علی داناترین امت من ، بعد از من است. (۱۰)

۱- محجه البیضاء ، ج ۴ ، ص ۲۰۶

۲- مسند احمد حنبل به نقل شرح ابن ابی الحدید ، ج ۹ ، ص ۱۶۸

۳- شرح ابن ابی الحدید ، ج ۹ ، ص ۱۶۸

۴- بحار الانوار ، ج ۳۷ ، ص ۲۹۰

۵- وسائل الشیعه ، ج ۱۸ ، ص ۳۱

۶- محجه البیضاء ، ج ۴ ، ص ۱۹۲

۷- کنز العمال ، ج ۱۱ ، ص ۶۰۰

۸- آفتاب ولایت ، ص ۱۳۸

۹- بحار الانوار ، ج ۴۹ ، ص ۲۲۹

۱۰- کنز العمال ، ج ۶ ، ص ۱۵۳

- ۱- حضرت رسول (صلی الله علیه وآله) فرمودند: یا علی بدترین مردم کسی است که آخرتش را به دنیا بفروشد و بدتر از او کسی است که آخرتش را به دنیای دیگری بفروشد.
- ۲- یا علی خداوند بهشت را بر آدم بد زبان مودی که از آن چه درباره مردم می گوید و می شنود پاک نداشته باشد حرام کرده است.
- ۳- حضرت علی (علیه السلام) فرمودند: شیعیان ما به زیادی در ترک دنیا شناخته می شوند، آنها با پرهیزکاری و کوشش کمک راه مکتب ما هستند.
- ۴- امام باقر (علیه السلام) فرمودند: شیعیان ما کسانی هستند که در دوستی ما اهل بیت سر از پا نمی شناسند و در راه دوستی و مودت ما با یکدیگر دوستی می کنند، برای زنده کردن امر ما یکدیگر را دیدار می کنند، امید به مزد پروردگار و ترس از شکنجه خدا دارند، چون خرسند گردند زیاده روی نمی نمایند و برای همسایگان خود برکت هستند.
- ۵- امام صادق (علیه السلام) فرمودند: دوستان ما کسانی را که درباره ما کوتاه آمدند ستایش نمی کنند و با هر که به ما نسبت عیب دهد همنشین نمی شوند، مانند سگ پارس نمی کنند و مانند کلاغ آزمند و طماع نیستند، از مردم درخواست و تقاضا نمی کنند اگر چه از گرسنگی بمیرند، زندگی آنان ساده و سبکبال است، سعی و همتشان یادگرفتن معالِم و معارف علوم ما است.
- ۶- حضرت امیر المومنین علی (علیه السلام) به شیعه خود چنین خطاب می فرماید: هنگامی که پرونده گناهان را نزد من می آورند بایستی نامه اعمالتان قابل اصلاح باشد. یعنی همانند کتابی باشد که غلط های کمی دارد نه همچون کتابی که همه اش غلط است، چرا که چنین کتابی قابل اصلاح و تصحیح نیست.

فرار مومن از تعریف دیگران:

۷- آنان خود را خوب نمی دانند و خود پسند نیستند و از اعمالشان ترس دارند، اگر کسی یکی از آنان را به پاکی یاد کند از آن چه می گویند می ترسد و با خود می گوید: «من بهتر از دیگران خود را می شناسم، پروردگارا مرا به آنچه می گویند مواخذه مفرما، و مرا بهتر از آن چه فکر می کنند قرار بده. آنچه را مردم نمی دانند بر من بیخوش تو عالم برغبی ها و پوشاننده عیب ها هستی.»

دنباله یک بام و دو هوا

۲_ آیا اهل سنت که واژه ی ولی را غیر از سرپرست و جانشین معنی می کنند، وقتی بدانند که ابوبکر برای تعیین عمر بعنوان جانشین خود از همین واژه استفاده کرده، همین نظر را دارند؟! قال ابوبکر... قد وَثَّيْتُ عَلَيْكُمْ خَيْرَ كُمْ... وَثَّيْتُ لَكُمْ عَمْرًا... فی ولاية عمر... این مطلب در کتب زیر از اهل سنت آمده است:

- ۱) منهاج السنه النبویه (جلد ۶ ص ۱۵۵ و جلد ۷ ص ۴۶۱)
- ۲) تاریخ المدینه المنوره (جلد ۲ ص ۶۷۱)
- ۳) الکتاب المصنف فی الاحادیث و الآثار (جلد ۸ ص ۵۷۴)
- ۴) معجم جامع الاصول فی احادیث الرسول (جلد ۴ ص ۱۰۹)
- ۵) الثقات (جلد ۲ ص ۱۹۲ و ۱۹۳)

۳_ آیا اهل سنت که واژه ی ولی را غیر از سرپرست و جانشین، معنی می کنند؛ وقتی بدانند که عمر با همین واژه خود را ولی امر مسلمین معرفی می کرد، باز همین نظر را دارند؟! خلیفه دوم پس از بیعت گرفتن از مردم و در طول دوران خلافت در خطبه ها با استفاده از کلمه "ولی" خود را ولی امر مسلمین خوانده است!

قال عمر بن خطاب: ... انی قد وَثَّيْتُ عَلَيْكُمْ...

این مطلب در کتب زیر از اهل سنت آمده است:

- ۱) انساب الاشراف تألیف بلاذری (جلد ۳ ص ۴۱۲)
- ۲) تاریخ طبری (جلد ۲ ص ۴۹۰ و ۵۷۲)
- ۳) البدایة و النهایة (جلد ۷ ص ۷۹)

چه موقع توبه قبول نیست .

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) در بخشی از خطبه غدیر فرمودند: معاشر الناس ، اِنَّهٗ امامٌ من الله و لن یتوب الله علی احدٍ انکر ولایتہ و لن یغفرله

ای مردم ، بدرستی او (حضرت علی علیه السلام) امامی تعیین شده از طرف خداست و هرگز خدا توبه کسی را که ولایت او را منکر باشد نمی پذیرد و او را نمی بخشد.

آیا می دانید توبه مُرْتَد= (کسی که بعد از این که اسلام آورد . منکر ضروری دین شود) قبول است یعنی اگر کسی مرتد شود و مثلاً بگوید خدا نیست ولی بعد توبه بکند خدا توبه اش را می پذیرد ولی توبه منکر ولایت حضرت علی علیه السلام (تا وقتی منکر ولایت حضرت علی است اگر بخواهد مثلاً از گناهی بدرگاه خدا توبه کند) قبول نیست.

سوال: چرا؟ واقعا چرا، هیچوقت فکر کرده اید چرا اگر کسی که منکر ولایت حضرت علی علیه السلام هست به درگاه توبه کند خدا توبه اش را نمی پذیرد چرا اگر کسی که مرتد شده توبه کند خدا توبه اش را می پذیرد ولی توبه منکر ولایت حضرت علی را نمی پذیرد؟

جواب: چون اهمیت ولایت علی علیه السلام به اندازه هم وزن رسالت پیامبر و اعتقاد به خداست یک مثال: مثلاً اگر کسی منکر پیامبری پیامبر شود وبعد بگوید می خواهم به درگاه خدا توبه کنم (از انکار رسالت توبه نکند ، یعنی منکر رسالت پیامبر باشد ولی بگوید می خواهم خدا مرا ببخشد). یا منکر خدا شود وبعد بگوید با وجود عدم اعتقاد به خدا می خواهم که مورد عفو قرار بگیرم آیا درست است؟

سوال: هدف پیامبر از طرح این موضوع چه بود؟

جواب: هدف پیامبر از طرح این موضوع این بود که ارزش ولایت علی علیه السلام را تا حد و اندازه رسالت و پیامبری خودشان و اعتقاد به خداوند بالا ببرند ، یعنی بگویند (برای مخلوقات) پذیرش ولایت حضرت علی هم سنگ و هم طراز پذیرش خداوند و پیامبر است نه کمتر.

آیا در خطبه غدیر...؟

۲۰ جمله ی پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در خطبه ی غدیر که صریحاً بیانگر نصب امیرالمومنین (علیه السلام) به امامت و خلافت مشهورترین جمله ای که درباره ی جانشینی امیرالمومنین (علیه السلام) پس از پیامبر (صلی الله علیه و آله) که زبانزد خاص و عام شیعه است شیعه و سنی آنرا به عنوان بخشی از خطبه ی غدیر نقل کرده اند و این آیه است:

"مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعِنْدَا عَلِيٍّ مَوْلَاهُ"

شاید بسیاری از ما فرصت نکرده ایم خطبه غدیر را از اول تا به آخر ، با دقت بخوانیم. چنانچه توجه غیر از جمله ی بالا (پیامبرصلی الله علیه و آله)

۲۰ جمله ی دیگر نیز بیان فرموده اند که به طور صریح بیانگر نصب حضرت علی (علیه السلام) به امامت و خلافت، از طرف خداوند است.

۱) قد اعلمنی انی ان لم ابعل ما انزل الی فی حق علی فما بلغت رسالته

خداوند به من اعلام کرده که اگر آنچه را در حق علی بر من نازل کرده ابلاغ نکنم، رسالت الهی را نرسانده ام

۲) ان جبرئیل... یامرني عن السلام ان... فاعلم کل ابیض و اسود: ان علی بن ابی طالب اخی و وصی و خلیفتی علی امتی و الامام من بعدی... وهو ولیکم بعد الله و رسوله

براستی جبرئیل از طرف خداوند گفت: اعلام میکنم به همگان از سفید و سیاه که علی بن ابی طالب برادر من و وصی ام و جانشین من بر امتم و امام بعد از من است و او صاحب اختیار شما بعد از خداوند و پیامبرش است.

۳) لا یرضی الله منی الا ان ابعل ما انزل الله فی حق علی

خداوند از من راضی نمی شود مگر آنچه را در حق علی (علیه السلام) بر من نازل فرموده ، ابلاغ کنم.

۴) و اعلموا ان الله قد نصبه لکم ولیاً و اماماً

و بدانید که خداوند او را صاحب اختیار و امام بر شما قرار داده است.

۵) فان الله هو مولاکم .. ثم من دونه رسوله.. ثم من بعدی علی ولیکم و امامکم بامرالله

بدرستی خداوند صاحب اختیار شماست پس بعد از او پیامبرش سپس بعد از او علی (علیه السلام) به فرمان خداوند صاحب اختیار و امام شماست.

۶) معاشر الناس ، فضلوہ... و اقبولوہ فقد نصبه الله

ای مردم، او را افضل بدانید و او را بپذیرید که خداوند او را منصوب کرده است.

۷) معاشر الناس ، انه امام من الله

ای مردم، بدرستی او از طرف خداوند امام است.

۸) من كنت مولاہ فهذا... و موالاته من الله عز و جل انزلها علی

هر که من صاحب اختیار اویم پس این... و ولایت او از جانب خداوند است که آن را بر من نازل کرده است.

۹) انه خلیفه رسول الله و امیرالمؤمنین و الامام الیهادی من الله

بدرستی که او خلیفه ی رسول خدا و امیرالمؤمنین و امام هدایتگر از جانب خداست.

۱۰) اللهم انک انزلت الایه (الیوم اکملت.. فی علی ولیک عند تبیین ذلک و نصبک ایه

پروردگارا تو خود این آیه را درباره ی ولی خودت علی (علیه السلام) نازل فرمودی آن زمان که این موضوع

روشن شد و او را در این روز نصب نمودی.

۱۱) معاشر الناس انی ادعها امامہ... وقد بلغت ما امرت بتبلیغه حجة علی کل حاضر و غائب ... الی یوم القیامة

ای مردم من امامت را به ودیعه سپردم... و آنچه را به تبلیغش مامور بودم، رساندم تا حجت باشد بر حاضران و غایبان ... تا روز قیامت.

۱۲) الا و انی قد بايعت الله و علی قد بايعنی و انا احکمکم بالبیعة عن الله عز و جل و لا یفید: ولایت علی بن ابی طالب در حکم

بدانید که من با شما پیمان بسته ام و علی با من پیمان بسته و من از طرف خدا برای او، از شما بیعت می گیرم.

۱۳) فان طال علیکم... فعلی ولیکم .. الذی نصبه الله عز و جل لکم بعدی

پس اگر زمانی گذشت... پس علی صاحب اختیار شماست که خداوند او را پس از من برای شما نصب کرده است.

۱۴) فامرت ان أخذ البيعة منكم و الصفة لكم ما جئت به عن الله في علي امير المؤمنين

پس مامور شدم از شما بیعت بگیرم و دست پیمان شما را بفشارم برای پذیرفتن آنچه از جانب خداوند در مورد علی امیرالمومنین آورده ام.

۱۵) الا و ان راس الامر بالمعروف... فانه امر من الله عزوجل و مني

بدانید بالاترین امر به معروف این است که... بدرستی این فرمانی از جانب خداوند و از سوی من است.

۱۶) و قد امرني الله ان أخذ من السننكم الاقرار بما عقدت لعلی اميرالمؤمنين

و بدرستی خداوند مرا فرمان داده که از زبان شما اقرار بگیرم برای علی امیرالمومنین

۱۷) فقولوا باجمعكم: انا سامعون... لما بلغت عن ربنا و ربك في امر امامنا علی اميرالمؤمنين ...

نیا یک ... بقولنا و انفسنا و السنننا و ایدینا

پس همگی بگوئید ما گوش میدهیم... نسبت به آنچه از جانب پروردگاران و پروردگارت درباره ی امامان علی امیرالمومنین رساندی با قلب و جانمان و زبان و دستمان

۱۸) فقولوا باجمعكم: و عظمتنا بوعظ الله في علی اميرالمؤمنين

پس همگی بگوئید... تو با موعظه الهی ما را به علی امیرالمومنین بند دادی

۱۹) و الائمه الذين ... من نصبه الله

و نیز به امامانی بند دادی که خدا آنها را نصب نموده است.

۲۰) ... من ادركها بيده... و من يابح فانما يبايع الله... فبايعوا الله و بايعوني و بايعوا عليا اميرالمؤمنين

هر کس بتواند با دست بیعت کند ... و هر کس بیعت کند بدرستی با خدا بیعت کرده... پس با خدا و من و علی امیرالمومنین بیعت کنید.

خداوند چگونه بیعتی با امام علیه السلام را از ما می خواهد؟

مهم ترین هدف پیامبر صلی الله علیه و آله از برگزاری بزرگترین اجلاس تاریخ بشریت در غدیر خم گرفتن «بیعت» از عموم مسلمانان برای امیرالمومنین علیه السلام و ائمه علیهم السلام بود، اصلاً باید گفت با توجه به تبلیغی که ایشان از ابتدای رسالتشان نسبت به فضائل حضرت علی علیه السلام می کردند چه دلیلی دارد خداوند دستور به تبلیغ ولایت ایشان را در آخرین حج صادر کند؟ از هشدار که در صورت عدم تبلیغ به پیامبر صلی الله علیه و آله می دهد معلوم می شود باید ایشان «کاری» انجام دهند وگرنه خداوند نمی فرمود این کم تفعل = اگر تبلیغ را «عملی» نکنی... پس مهمترین هدف خداوند از دستور به پیامبر برای عمل به کاری که از ایشان خواست «بیعت» گرفتن از مسلمانان بود، پیامبر صلی الله علیه و آله نیز بیعتی تاریخی و بی مانند در ابعادی وسیع و کامل از همه ی حاضرین گرفتند.

این بیعت در ۴ جهت بود، به تعبیر دیگر ۴ جنبه داشت:

۱- پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ابتدا حالتی را که فرمود یک بیعت کننده باید داشته باشد را (سامعون، مطیعون، راضون، متقادون) ۲- سپس ابزار و وسایلی که بواسطه آنها باید با امیرالمومنین علیه السلام بیعت کنیم را فرمودند (بقولنا و انفسنا و السنننا و ایدینا) ۳- بعد از آن محدوده زمانی که باید تا آن مدت این بیعت ادامه داشته باشد (علی ذلک نحی وعلیه نموت وعلیه نبعث) ۴- در پایان بعنوان چهارمین جهت و جنبه ی بیعت اختصاصی را ذکر فرمودند که باید این بیعت داشته باشد (لا تغیر، لا تبدل، لا تشک، لا تجحد، لا ترتاب، لا ترجع عن العهد و لا تنقض الميثاق) درباره این ۴ جهت در طول سال توضیحاتی داده خواهد شد. انشاءالله

